

imod en Bemærkning som den, at et nyt Medlem ikke har Lov til at optræde med den Ubeskedenhed, som jeg skulde have gjort mig skyldig i. Jeg tillader mig at gøre det højtærede Medlem opmærksom paa, at jeg taler her med nøjagtig den samme Ret som det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har ikke sagt, at han vilde lægge det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Fraenkél) noget i Vejen for at udtale sig.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at jeg aldrig har antydet Spor af Ubeskedenhed hos det ærede Medlem, jeg har kun fundet et Træk af Overlegenhed overfor os. (*Fraenkél:* I mine Argumenter maaske!)

Dinesen: Hvis jeg ud fra det forelagte Forslags Indhold og Finansministerens Udtalelser ved de gentagne Lejligheder, hvor han har haft Ordet, og ogsaa ud fra den ærede Ordfører for Flertallets Udtalelser skulde drage mine Slutninger med Hensyn til Chancerne for, at det Lovforslag kunde blive ført igennem, saa mener jeg, at disse ikke ere ringe. Jeg har ganske vist et og andet at indvende mod det foreliggende Forslag; men efter de faldne Udtalelser mener jeg, som jeg har nævnt, at alle Veje ere holdte saaledes aabne, at der vil kunne være Udsigt til at føre Sagen igennem. Hvad særlig Finansministerens Udtalelser angaar, har han jo klart nok gjort gældende, at for ham stod alle Veje til Forhandling aabne. Han er jo endogsaa gaaet saa vidt, at han paa given Foranledning har udtalt, at han med Hensyn til Kompensationsmidlerne ikke vilde vige tilbage for at optage en Forhandling om en Ændring i Indkomst- og Formueskatten, saa for saa vidt kunde Udsigterne formentlig være ganske gode. Jeg skal heller ikke skjule, at der fra mange Sider her i Salen er faldet Udtalelser, der ogsaa i deres Hovedindhold ere af samme Art som dem, jeg har hentydet til, saa vel fra Tingets Flertals Side som f. Eks. ogsaa fra det ærede Medlem for Horsens (Fraenkél). Men jeg vil jo heller ikke skjule, at der ogsaa er kommet meget andet frem og passeret meget baade før og nu i disse Dage, som kan være

truende for Sagens Gennemførelse. Jeg sigter naturligvis her i første Række til de vidtgaende Krav og vidtgaende Udtalelser, der ere faldne med Hensyn til Ændringer, som man har krævet, Udtalelser, der ere saa stærke, at det er aldeles givet, at skulde der tages blot noget Hensyn til dem, vil enhver Løsning af Spørgsmaalet være ganske umulig. Og her er jeg i det ejendommelige Tilfælde, at jeg synes, at det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), der nu sluttede sit Foredrag med at udtale de bedste Ønsker for Finansministerens Held med Hensyn til at føre denne Sag igennem, at netop dette ærede Medlem har ganske sønderlemmet hele dette Forslag, forinden han naaede til at udtale disse gode Ønsker for Finansministeren. Jeg kan derfor ikke andet end give nogen Tvivl Udtryk, naar jeg skal fæste mit Blik paa Muligheden for, at denne Sag kan blive gennemført.

Men ogsaa i andre Henseender ser jeg ikke rettere end, at der er stor Fare for Sagen. Jeg tænker her i første Række paa den Fare, som afgives ved en Optræden som den, vi i Lørdags vare Vidne til fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg kan ikke se rettere end, at han med den Kraft, hvormed han udtalte sig om det, han tilsigtede i alle Retninger, den Sikkerhed, han følte overfor Gennemførligheden af de Krav, han stillede op, og den Dristighed, hvormed han fremsatte sine Krav, maa formene, at han har en Styrke bagved sig, der kan gøre ham stærk nok til at bære sine Krav igennem. Og skulde dette være Tilfældet, vil der ikke alene være Fare for denne Sag; men der vil ogsaa være Fare for mange andre Sager. Nu ved jeg meget vel, at naar det ærede Medlem mener at kunne regne paa denne Styrke, har han haft det Held at have snart en direkte og snart en indirekte Hjælp til at komme i Besiddelse af den Styrke, som han mener sig i Besiddelse af. Derfor raabte jeg Hør til ham i to Tilfælde i Lørdagsmødet, da han udtalte sig. Det ene Tilfælde var, da han bebrejdede Højre dets Uklogskab ved ikke paa et tidligere Tidspunkt at have gennemført den kommunale Valgret, og det andet var det Tilfælde, da han bebrejdede Højre dets Holdning i 1893—94, idet han roste Højre for at have forspildt sin Sag og hjulpet hans Sag fremad. Jeg kan nemlig ikke tilbageholde, at af alt, hvad jeg har oplevet her paa Rigsdagen, er der baade før det Tids-